

Міністерство охорони здоров'я України
Івано-Франківський національний медичний університет
Кафедра урології

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «Сучасні науково-практичні аспекти урології»

Освітньо-наукова програма вищої освіти підготовки фахівців	
Рівень вищої освіти	Третій (освітньо-науковий) рівень
Кваліфікація освітня	Доктор філософії
Галузь знань	22 Охорона здоров'я
Спеціальність	222 Медицина
Спеціалізація	14.01.06 «Урологія»

Затверджено на засіданні
центральної методичної Ради

Протокол № 1
від 31.08. 2020 р.

Голова ЦМР

 проф. Ерстенюк Г.М.

РОЗРОБНИКИ:

М.В. Зеляк, д. мед. н., професор, завідувач кафедри урології Івано-Франківського національного медичного університету

Р.Р. Антонів, к. мед. н., доцент кафедри урології Івано-Франківського національного медичного університету

Івано-Франківськ – 2020

Обговорено та ухвалено на засіданні кафедри урології

Протокол № 1 від 27.08.2020 р.

Завідувачка кафедри М. Зеляк проф. Зеляк М.В.

ЗМІСТ

1. Загальна інформація
2. Анотація навчальної дисципліни
3. Мета та цілі навчальної дисципліни
4. Компетентності та результати навчання
5. Організація навчання
 - 5.1. Структура навчальної дисципліни
 - 5.2. Тематичні плани
 - 5.2.1. Тематичний план лекцій
 - 5.2.2. Тематичний план практичних занять
 - 5.2.3. Тематичний план самостійної позааудиторної роботи
 - 5.3. Методи навчання
 - 5.4. Система оцінювання
 - 5.4.1. Оцінювання поточної навчальної діяльності
 - 5.4.2. Підсумковий контроль знань, його форми та оцінювання
6. Політика навчальної дисципліни
7. Перелік навчально-методичної літератури
 - 7.1. Основна
 - 7.2. Додаткова
 - 7.3. Інформаційні ресурси

1. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ

Назва дисципліни	Сучасні науково-практичні аспекти урології
Викладачі	д.мед.н., проф. Земяк М.В. д.мед.н., проф. Соломчак Д.Б.
Контактний телефон кафедри	+38(0342)528242
Е-mailкафедри	urology@ifnmu.edu.ua
Формат дисципліни	практичні заняття, самостійна робота
Обсяг дисципліни	6 кредитів ECTS
Посилання на навчально-методичні ресурси відповідної сторінки кафедри мовознавства на офіційному сайті ІФНМУ (Календарно-тематичні плани, методичні вказівки до практичних занять, методичні вказівки до СПРС, матеріали до ПМК, база тестових завдань тощо)	https://ifnmu.sharepoint.com/KU/SitePages/%D0%94%D0%BE%D0%BC%D0%B0%D1%88%D0%BD%D1%8F%20%D1%81%D1%82%D0%BE%D1%80%D1%96%D0%BD%D0%BA%D0%B0.aspx?RootFolder=%2FKU%2FShared%20Documents%2FPhD&FolderCTID=0x0120000A7A0C587B4F6140B1815E0EFA6A5C2D&View=%7B45732503%2DE69B%2D44E3%2D82E9%2DE842F9431FF4%7D
Матеріально-технічне забезпечення	Навчальні кімнати .
Консультації	Вівторок, 16:00-17:30

2. АНОТАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Силабус навчальної дисципліни «Сучасні науково-практичні аспекти урології» складений відповідно до Закону України «Про вищу освіту», «Порядку підготовки здобувачів ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах)», Положення про підготовку докторів філософії та докторів наук галузі знань – 22 «Охорона здоров'я», спеціальності – 222 «Медицина», спеціалізації «урологія», освітньо-наукової програми «Медицина» третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти 2020 р.

Дисципліна спрямована на розвиток науково-практичних компетенцій слухачів до рівня усвідомленого використання фахових навичок з урології в професійній та дослідницькій діяльності; засвоєння слухачами основних практичних навичок обстеження та лікування пацієнтів з урологічною патологією; розвиток у здобувачів освіти соціальних навичок (softskills) таких як комунікативність, лідерство, здатність брати на себе відповідальність, працювати в критичних умовах, вміння полагоджувати конфлікти, працювати в команді, управляти своїм часом, розуміння важливості deadline (вчасного виконання поставлених завдань), здатність логічно і критично мислити, самостійно приймати рішення, креативність.

3. МЕТА ТА ЦІЛІ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою вивчення обраної дисципліни є теоретична і практична підготовка здобувачів по оволодінню професійними знаннями тієї медичної дисципліни, з якої ведеться науковий пошук.

У процесі досягнення цієї мети реалізуються комунікативні, когнітивні та розвиваючі цілі, які полягають у вдосконаленні володіння методами діагностики урологічних захворювань, ґрунтовними знаннями клінічної картини різних патологічних станів з їх типовим та атипичним перебігом, вмінням проводити диференціальну діагностику та обирати раціональний

алгоритм одержання корисної інформації для розпізнавання патології, вмінням застосувати теоретичні знання в реальних конкретних ситуаціях на практиці.

4. КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Навчальна дисципліна «Сучасні науково-практичні аспекти урології» спрямована на оволодіння студентами такими компетентностями:

Інтегральна компетентність:

ІК Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі дослідницько-інноваційної та професійної медичної діяльності, проводити оригінальне наукове дослідження в галузі охорони здоров'я на основі глибокого переосмислення наявних та створення нових цілісних теоретичних або практичних знань та/або професійної практики з наступною інтеграцією у світовий науковий простір через друковані праці.

загальні компетентності:

ЗК 1. Здатність до науково-професійного вдосконалення.

ЗК 2. Здатність до пошуку, обробки та аналізу наукової інформації з різних джерел.

ЗК 3. Здатність генерувати нові ідеї, розробляти та управляти проектами.

ЗК 4. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК 5. Здатність здійснювати аналітичну та експериментальну наукову діяльність, організовувати, планувати та прогнозувати результати наукових досліджень.

ЗК 6. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконаних робіт.

ЗК 7. Здатність використовувати знання з урології з метою здійснення наукової комунікації, міжнародного співробітництва, відстоювання власних наукових поглядів у професійній, науковій і педагогічній діяльності.

ЗК 8. Уміння спілкуватися у професійному середовищі та з представниками інших професій у національному та міжнародному контексті.

ЗК 9. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій у науковій діяльності, пошуку та критичному аналізу інформації.

ЗК 13. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства, вести здоровий спосіб життя.

спеціальні компетентності:

СК 1. Здатність до розуміння предметної області за обраним науковим напрямом медицини та освітньою діяльністю в галузі охорони здоров'я.

СК 2. Здатність виявляти потребу в додаткових знаннях у сфері медицини та за напрямком наукових досліджень, генерувати наукові гіпотези.

СК 3. Здатність формулювати дослідницьке питання, його новизну, розробляти проєкт наукового дослідження.

СК 4. Здатність обирати методи та кінцеві точки дослідження відповідно до цілей і завдань наукового проєкту.

СК 5. Володіння сучасними методами наукового дослідження в медицині.

СК 6. Здатність інтерпретувати результати наукових досліджень, проводити їхній аналіз та узагальнення.

СК 8. Здатність презентувати результати наукових досліджень в усній та письмовій формах відповідно до національних та міжнародних стандартів.

СК 10. Лідерство у розробці та впровадженні інновацій і їхнє використання в професійній медичній діяльності. Лідерство у керуванні колективом.

СК 11. Дотримання етики та академічної доброчесності.

СК 12. Спроможність брати участь у різних формах наукової комунікації (конференції, круглі столи, дискусії, наукові публікації) у сфері власного наукового дослідження, медицини та охорони здоров'я загалом.

Навчальна дисципліна «Сучасні науково-практичні аспекти урології» скерована на досягнення наступних програмних результатів навчання:

ПРН 1. Володіти концептуальними та методологічними знаннями при виконанні наукових досліджень у медицині.

ПРН 2. Здатність демонструвати значну авторитетність, інноваційність, високий ступінь самостійності при проведенні наукового дослідження в медицині.

ПРН 3. Виявляти невирішені проблеми медичної науки та практики, формулювати питання та визначати шляхи їхнього рішення.

ПРН 4. Інтерпретувати та аналізувати інформацію з використанням новітніх інформаційних технологій.

ПРН 5. Вміти генерувати нові ідеї чи процеси у передових контекстах професійної та наукової діяльності, з дотриманням належної академічної доброчесності.

ПРН 6. Формулювати наукові гіпотези, мету і завдання наукового дослідження.

ПРН 7. Розробляти дизайн та план наукового дослідження.

ПРН 8. Організовувати та виконувати оригінальне наукове дослідження.

ПРН 9. Пояснювати принципи, специфічність та адекватність методів дослідження, інформативність обраних показників.

ПРН 10. Володіти, вдосконалювати та впроваджувати нові методи дослідження за обраним напрямом наукового дослідження та освітньої діяльності.

ПРН 11. Застосовувати знання та розуміння для аналізу результатів наукових досліджень, уміти аналізувати, використовувати методи статистичного дослідження.

ПРН 12. Впроваджувати результати наукових досліджень у освітній процес, медичну практику та різні інституції суспільства.

ПРН13. Презентувати на високому рівні результати наукових досліджень у формі усних та постерних доповідей, публікацій.

ПРН 14. Користуватися основами патентознавства та захисту інтелектуальної власності.

ПРН 15. Розвивати та використовувати комунікацію в науково-професійному середовищі й громадській сфері.

ПРН 16. Демонструвати безперервний розвиток та самовдосконалення інтелектуального і загальнокультурного рівня, самореалізацію та високу ділову репутацію.

ПРН 18. Мати навички міжособистісних взаємодій у науковому середовищі, організувати роботу колективу, формуючи чіткі правила комунікації всередині та сприятливий мікроклімат для конструктивної взаємодії учасників.

ПРН 19. Дотримуватися етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами.

ПРН 20. Дотримуватися академічної та професійної доброчесності, впроваджувати політику академічної доброчесності в наукову, професійну та викладацьку діяльність, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів, вміти планувати і проводити заходи направлені на недопущення проявів академічної недоброчесності.

5. ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ

5.1. Структура навчальної дисципліни

Форма навчання	Курс	Семестр	Кількість годин, з них				Вид контролю
			Всього годин/ кредитів ECTS	Аудиторних		СПРЗ	
				Лекції	Практичні заняття		
Очна (денна)	II	III	90/3,0	10	44	30	-
Очна (денна)	II	IV	90/3,0	10	56	30	Іспит
Всього	II	III, IV	180/6,0	20	100	60	Іспит

*1 кредит ECTS = 30 годин.

Аудиторне навантаження – 66, 7%

СРС – 33,3%

Програма дисципліни включає наступні модулі: Модуль 1 «Загальна урологія» та Модуль 2 «Спеціальна урологія».

5.2. Тематичні плани

5.2.1. Тематичний план лекцій

№ п/п	Назва теми	Години
	Модуль 1 "Загальна урологія"	
1.	Клініко-лабораторні методи діагностики в урології та андрології	2
2.	Променеві, радіонуклідні та інструментальні методи діагностики в урології	2
3.	Симптоми урологічних захворювань	2
4.	Консервативна терапії урологічних захворювань	2
5.	Сучасні ендоскопічні та оперативні методи лікування урологічної патології	2
Всього за модуль 1		10
	Модуль 2 "Спеціальна урологія"	
1.	Аномалії сечостатевих органів, діагностика та лікування	2
2.	Неспецифічні інфекційно-запальні захворювання органів сечової та чоловічої статеві систем	2
3.	Пошкодження сечостатевих органів, діагностика та лікування	2
4.	Гіперплазія та рак передміхурової залози	2
5.	Окремі питання андрологічної патології	2
Всього за модуль 2		10
Всього з дисципліни		20

5.2.2. Тематичний план практичних занять

№	Назва теми	Години
---	------------	--------

п/п		
	Модуль 1 "Загальна урологія"	
1.	Характеристика болю при урологічних захворюваннях.	2
2.	Дизурія: види, діагностичне значення	2
3.	Кількісні та якісні зміни сечі.	2
4.	Фізикальні методи при діагностиці урологічних захворювань.	2
5.	Лабораторні методи діагностики урологічної патології.	2
6.	Променеві методи діагностики урологічної патології.	2
7.	Сучасні інструментальні методи діагностики в урологічній практиці.	2
8.	Уродинамічні методи дослідження.	2
9.	Методи діагностики андрологічної патології.	2
10.	Сучасний підхід до консервативної терапії урологічної патології.	2
11.	Особливості харчування при урологічних захворюваннях. Основні дієтичні аспекти.	2
12.	Види фізіотерапевтичних процедур та ефективність санаторно-курортного лікування в урологічній, нефрологічній та андрологічній практиці.	2
13.	Основні методи оперативного лікування нирок.	2
14.	Сучасні методи оперативного лікування верхніх сечових шляхів.	2
15.	Методи оперативного лікування патології нижніх сечових шляхів.	2
16.	Методи оперативного лікування патології передміхурової залози.	2
17.	Андрологічна патологія – сучасні принципи лікування.	2
18.	Ендоурологічні оперативні втручання при захворюваннях сечового міхура, уретри, передміхурової залози.	2

19.	Скринінг онкоурологічної патології: чинники ризику та основні програми виявлення.	2
20.	Паліативна допомога пацієнтам в урологічній практиці.	2
21.	COVID-19: особливості лікування в урологічній практиці.	2
22.	Інноваційні технології в практиці лікаря-уролога.	2
Всього за модуль 1		44

Модуль 2 "Спеціальна урологія"		
23.	Класифікація, основні клінічні симптоми, сучасні методи діагностики, актуальні методи лікування при пієлонефриті.	2
24.	Запальні захворювання нижніх сечових шляхів у жінок: актуальність проблеми, диференціальна діагностика з гінекологічними захворюваннями, сучасні методи терапії та профілактики.	2
25.	Неспецифічні запальні захворювання чоловічих статевих органів: вітчизняна та світова практика в діагностиці та лікуванні простатиту, уретриту, епідідіміту.	2
26.	Сечокам'яна хвороба: сучасні методи діагностики, лікування та метафілактика патології.	2
27.	Бактеріотоксичний шок в урології: симптоми, діагностика шляхи лікування.	2
28.	Аномалії сечостатевої системи: принципи діагностики та сучасні методи оперативного втручання та профілактика хронічних захворювань на ґрунті даної патології.	2
29.	Гостра та хронічна ниркова недостатність: основні методи діагностики та принципи лікування патології.	2

30.	Новоутворення нирок та сечових шляхів: скринінг, сучасні тенденції в діагностиці та лікуванні.	2
31.	Пухлини чоловічих статевих органів: сучасні принципи діагностики, лікування, подальшого спостереження в після операційному періоді.	2
32.	Доброякісна гіперплазія передміхурової залози: основні симптоми, тактика ведення пацієнтів, сучасні методи діагностики.	2
33.	Андрологічна патологія: основні клінічні прояви, міждисциплінарний підхід у лікуванні пацієнтів.	2
34.	Нейрогенні розлади сечовипускання: принципи діагностики та лікування у чоловіків та жінок.	2
35.	Сучасні методи діагностики та підходу у лікувальній тактиці при туберкульозі сечостатевих органів.	2
36.	Тактика ведення пацієнтів із травматичними пошкодженнями органів сечової системи.	2
37.	Алгоритм обстеження та лікування пацієнтів із травматичними пошкодженнями чоловічої статевої системи.	2
38.	Невідкладні стани в урології: алгоритм обстеження та екстренна допомога пацієнтами.	2
39.	Сечостатеві нориці у жінок: причини виникнення, діагностика та лікувальна тактика лікаря-уролога.	2
40.	Актуальність проблеми нетримання сечі у жінок: методи корекції.	2
41.	Трансплантологія в урологічній практиці. Актуальність проблеми, основні покази та протипокази для трансплантації нирки. Спостереження за пацієнтами після проведеної операції.	2
42.	Пріапізм: епідеміологія, діагностики та сучасні методи	2

	лікування.	
43.	Еректильна дисфункція: класифікація, міждисциплінарний підхід в діагностиці, методи лікування.	2
44.	Паразитарні захворювання сечовидільної системи: диференціальна діагностика, лікувальна тактика.	2
45.	Поняття антибіотикотерапії в урологічній практиці.	2
46.	Основні принципи діагностики та ведення пацієнтів при нефроптозі.	2
47.	Первинний та вторинний гідронефроз: симптоми, діагностика та лікувальна тактика.	2
48.	Діагностика урологічних захворювань в міждисциплінарному аспекті.	2
49.	Іспит теоретична частина	2
50.	Іспит практична частина	2
Всього		56
Разом		100

5.2.3. Тематичний план самостійної позааудиторної роботи

№ зп	ТЕМА	Кількість годин	Вид контролю
1	Підготовка до практичних занять - теоретична підготовка, опрацювання та вдосконалення базових практичних навичок	25	Поточний контроль під час практичних занять
2	Робота в клініці з тематичними хворими	25	Іспит
3	Підготовка до іспиту — Сучасні науково-практичні аспекти урології	10	Іспит
Всього		60	

5.3. Методи навчання

При вивченні дисципліни «Сучасні науково-практичні аспекти урології» використовуються наступні методи:

1. Активні методи навчання, що забезпечують особистісно-орієнтований підхід і розвиток критичного мислення у здобувачів (лекційні курси, семінари, симуляційні ігри, тренінги, практичні заняття, конференції, он-лайн навчання тощо): пояснювально-ілюстративний метод.

2. Самостійна робота з джерелами інформації у наукових бібліотеках, використання електронних ресурсів; навчання через роботу у навчально-практичних центрах, наукових лабораторіях при виконанні досліджень): дослідницький метод.

3. Метод проблемного викладу, що полягає у використанні викладачем різноманітних засобів та джерел перед подачею матеріалу, шляхом постановки проблеми і формулювання пізнавальної задачі, після чого розкриває систему доказів, порівнюючи різні підходи вказує на шлях вирішення поставленого завдання. Таким чином здобувачі стають свідками і учасниками науково-діагностичного пошуку.

4. Евристичний метод – полягає в організації активного пошуку вирішення поставлених пізнавальних завдань під керівництвом викладача або на основі евристичних програм і вказівок. Процес мислення набуває продуктивного характеру, під час якого поетапно скеровується і контролюється викладачем на основі роботи над програмами, науковими публікаціями, посібниками.

5. Дистанційні технології – використання хмарного додатку TEAMS ліцензійного пакету Microsoft Office або використання програми для адміністрування опитування Google Forms, що входить в офісний набір Google Drive

5.4. Система оцінювання

Кількість балів, яку та здобувач наукового ступеня доктор філософії набрав з дисципліни (максимально дорівнює 200 балів), визначається як сума кількості балів поточної успішності дисципліни (максимально може становити не більше 120 балів) та кількості балів отриманих за Іспит (максимально може становити - 80 балів). Результати успішного складання Іспиту вносяться до Індивідуального навчального плану студента. Результати Іспиту обговорюються на засіданні кафедри, циклової методичної комісії, центральної методичної ради, ректорату, Вченої ради Університету.

Розподіл балів за темами та видами контролю

	Максимальна кількість балів	
	Одне заняття	Разом
Практичні заняття (теми 1-48)	2,5	120
Іспит		80
Разом сума балів		200

5.4.1. Оцінювання поточної навчальної діяльності

Поточний контроль проводиться викладачами на кожному практичному занятті. Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв'язку між викладачами та здобувачами наукового ступеня *доктор філософії* в процесі навчання, забезпечення управління навчальною мотивацією слухачів. Основне завдання поточного контролю – перевірка рівня підготовки здобувачів наукового ступеня доктор філософії до виконання конкретної роботи. Форми оцінювання поточної навчальної діяльності стандартизовані та включають контроль теоретичної та практичної підготовки.

Поточний контроль знань і вмінь здобувачів наукового ступеня *доктор філософії* оцінюється в балах за багатобальною накопичувальною шкалою. При цьому враховуються усі види робіт, передбачені для запланованої теми. Самостійна робота здобувачів наукового ступеня *доктор філософії*, яка

передбачена в темі поряд з аудиторною роботою, оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті, а також на Іспиті.

Максимальний позитивний бал за поточну діяльність: 120 балів: (48 занять x 2,5 бали)

Мінімальна кількість балів для допуску до Іспиту - 72 бали, що вираховується шляхом множення мінімального позитивного балу «1,5» за одне практичне заняття на кількість практичних занять з цієї дисципліни - (1,5 x 48 занять).

В програмі застосована така система оцінювання в балах:

2,5 – Здобувач наукового ступеня *доктор філософії* має системні, міцні знання в обсязі та в межах вимог навчальних програм, усвідомлено використовує їх у стандартних та нестандартних ситуаціях. Уміє самостійно аналізувати, оцінювати, узагальнювати опанований матеріал, самостійно користуватися джерелами інформації, приймати рішення, виконує в повному обсязі завдання теоретичного та практичного рівня знань, в тому числі самостійної роботи.

2,0 - Здобувач наукового ступеня *доктор філософії* володіє вивченим матеріалом, застосовує знання в стандартних ситуаціях, уміє аналізувати й систематизувати інформацію, робити висновки, загалом контролює власну діяльність, використовує загальновідомі докази із самостійною і правильною аргументацією, виконує в повному обсязі завдання теоретичного та практичного рівня знань, в тому числі самостійної роботи.

1,5 – Здобувач наукового ступеня *доктор філософії* володіє вивченим матеріалом не в достатній мірі, тому застосовує не в повній мірі знання в стандартних ситуаціях, уміє дещо неточно аналізувати й систематизувати інформацію, робити висновки, загалом контролює власну діяльність, використовує загальновідомі докази із самостійною аргументацією не точно.

1 - Здобувач наукового ступеня *доктор філософії* не виявляє достатнього знання й розуміння основних положень навчального матеріалу і не може виконати в повному обсязі завдання самостійної роботи

0,5 - Здобувач наукового ступеня *доктор філософії* показує часткові знання, з суттєвими прогалинами в знанні та розумінні основних положень навчального матеріалу і частково виконує завдання самостійної роботи.

0 – Здобувач наукового ступеня *доктор філософії* не виявляє знання й розуміння основних положень навчального матеріалу, не виконує завдання самостійної роботи

Для даної дисципліни – 0; 0,5; 1 бали за практичне заняття є негативними оцінками. У разі отримання негативної оцінки хоча б з однієї теми дисципліни, здобувач наукового ступеня *доктор філософії* не допускається до Іспиту.

Самостійна робота здобувачів наукового ступеня *доктор філософії*, яка передбачена в темі поряд з аудиторною роботою, оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті, а також на Іспиті.

5.4.2. Іспит, його форми та оцінювання

Підсумковий контроль знань здобувача з дисципліни «Сучасні науково-практичні аспекти урології» здійснюється у вигляді іспиту.

Іспит здійснюється після вивчення всіх лекційних та практичних тем дисципліни або їх відпрацювання. До Іспиту допускаються здобувачі наукового ступеня *доктор філософії*, які відвідали усі передбачені навчальною програмою з дисципліни аудиторні заняття та при їх вивченні набрали кількість балів, не меншу за мінімальну (72 балів).

Структура Іспиту

	Загальне оцінювання	
Комп'ютерний контроль	50 балів	50 тестів (1 тест – 1 бал)
Усне опитування	10 балів	1 питання (1 питання – 10 балів)
Практичне завдання	20 балів	2 практичні завдання (1 завдання – 10 балів)

Критерії оцінювання комп'ютерного контролю (50 тестових завдань):
за кожен вірну відповідь здобувач наукового ступеня *доктор філософії* отримує 1 бал, за невірну – 0 балів.

Критерії оцінювання усного опитування (1 питання – 10 балів):

- 10 балів – здобувач наукового ступеня *доктор філософії* має системні, міцні знання в обсязі та в межах вимог навчальних програм, усвідомлено використовує їх у стандартних та нестандартних ситуаціях. Уміє самостійно аналізувати, оцінювати, узагальнювати опанований матеріал, самостійно користуватися джерелами інформації, приймати рішення;
- 9 балів – здобувач наукового ступеня *доктор філософії* має гнучкі знання в межах вимог навчальних програм, аргументовано використовує їх у різних ситуаціях, уміє знаходити інформацію та аналізувати її, ставити і розв'язувати проблеми;
- 8 балів – здобувач наукового ступеня *доктор філософії* добре володіє вивченим матеріалом, застосовує знання в стандартних ситуаціях, уміє аналізувати й систематизувати інформацію, використовує загальновідомі докази із самостійною і правильною аргументацією;
- 7 балів – знання здобувача наукового ступеня *доктор філософії* є достатніми, він (вона) застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, намагається аналізувати, встановлювати найсуттєвіші зв'язки і залежність між явищами, фактами, робити висновки, загалом контролює власну діяльність. Відповідь його (її) логічна, хоч і має неточності;
- 6 балів – здобувач наукового ступеня *доктор філософії* виявляє знання й розуміння основних положень навчального матеріалу. Відповідь його (її) правильна, але недостатньо осмислена. Вміє застосовувати знання при виконанні завдань за зразком;
- 5 балів – здобувач наукового ступеня *доктор філософії* відтворює основний навчальний матеріал, здатний з помилками й неточностями дати визначення понять, сформулювати правило;

- 4 бали – здобувач наукового ступеня *доктор філософії* з допомогою викладача відтворює основний навчальний матеріал, може повторити за зразком певну операцію, дію;
- 3 бали – здобувач наукового ступеня *доктор філософії* відтворює частину навчального матеріалу; з допомогою викладача виконує елементарні завдання;
- 2 бали – здобувач наукового ступеня *доктор філософії* відтворює незначну частину навчального матеріалу, має нечіткі уявлення про об’єкт вивчення;
- 1 бал – здобувач наукового ступеня *доктор філософії* розрізняє об’єкти вивчення;
- 0 балів – відсутня відповідь на питання.

Критерії оцінювання практичних завдань (1 завдання – 10 балів):

- 10 балів – здобувач наукового ступеня *доктор філософії* впевнено, послідовно, методично правильно, без помилок і неточностей виконує практичне завдання у стандартних та нестандартних ситуаціях. Уміє самостійно аналізувати, оцінювати отримані дані і приймати рішення;
- 9 балів - здобувач наукового ступеня *доктор філософії* має гнучкі знання з методики виконання практичних завдань, аргументовано використовує їх на практиці у різних ситуаціях, уміє аналізувати отримані дані;
- 8 балів – здобувач наукового ступеня *доктор філософії* послідовно, без помилок, з деякими методичними чи технічними неточностями виконує практичне завдання у стандартних ситуаціях, складнощі відчуває у найважчих випадках;
- 7 балів - здобувач наукового ступеня *доктор філософії* з методики виконання практичних завдань є достатніми, він (вона) застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, намагається аналізувати, робити висновки, загалом контролює власну діяльність;
- 6 балів – здобувач наукового ступеня *доктор філософії* виявляє знання й розуміння основних положень методики виконання практичних завдань.

Техніка виконання правильна, але недостатньо осмислена. Вміє застосовувати знання при виконанні завдань за зразком.

- 5 балів – здобувач наукового ступеня *доктор філософії* виконує практичне завдання у видозміненому (спрощеному) вигляді, відчуває складнощі у простих випадках;
- 4 бали – здобувач наукового ступеня *доктор філософії* з допомогою викладача відтворює практичне завдання, може повторити за зразком певну операцію, дію.
- 3 бали – здобувач наукового ступеня *доктор філософії* з допомогою викладача виконує елементарні завдання;
- 2 бали – здобувач наукового ступеня *доктор філософії* відтворює незначну частину практичного завдання, має нечіткі уявлення про об'єкт вивчення;
- 1 бал – здобувач наукового ступеня *доктор філософії* розрізняє об'єкти вивчення, відтворює елементи практичного завдання з допомогою;
- 0 балів – здобувач наукового ступеня *доктор філософії* не виконує практичного завдання;

Іспит вважається складеним, якщо здобувач наукового ступеня *доктор філософії* набрав не менше 50 балів з можливих 80.

Технологія оцінювання дисципліни

Конвертація кількості балів з дисципліни в оцінки за шкалою ECTS та за чотирибальною(традиційною) шкалою.

Бали з дисциплін незалежно конвертуються як у шкалу ECTS, так і у чотирибальну шкалу. Бали шкали ECTS у чотирибальну шкалу не конвертуються і навпаки. Здобувачи, які навчаються на одному курсі за однією спеціальністю, на основі кількості балів, набраних з дисципліни, ранжуються за шкалою ECTS таким чином:

Оцінка ECTS	Статистичний показник
«А»	Найкращі 10% здобувачів
«В»	Наступні 25% здобувачів

«С»	Наступні 30% здобувачів
«D»	Наступні 25% здобувачів
«E»	Наступні 10% здобувачів

Ранжування з присвоєнням оцінок «А», «В», «С», «D», «E» проводиться деканатами або іншим структурним підрозділом за рішенням вченої ради навчальним відділом для здобувачів даного курсу, які навчаються за однією спеціальністю і успішно завершили вивчення дисципліни.

Ранжування здобувачів – громадян іноземних держав рекомендовано за рішенням вченої ради проводити в одному масиві зі здобувачами – громадянами України, які навчаються за тією ж спеціальністю. Здобувачи, які одержали оцінки «FX» та «F» («2») не вносяться до списку здобувачів, що ранжуються, навіть після перескладання предмету. Такі здобувачи після перескладання автоматично отримують бал «E». Оцінки з дисципліни «FX», «F» («2») виставляються здобувачам, яким не зараховано хоча б один розділ з дисципліни після завершення її вивчення. Оцінка «FX» виставляється здобувачам, які набрали мінімальну кількість балів за поточну навчальну діяльність, але яким не зарахований підсумковий контроль. Ця категорія здобувачів має право на перескладання підсумкового контролю за затвердженим графіком (але не пізніше початку наступного семестру).

Повторне складання іспиту дозволяється не більше двох разів. Оцінка «F» виставляється здобувачам, які відвідали усі аудиторні заняття, але не набрали мінімальної кількості балів за поточну навчальну діяльність і не допущені до іспиту. Ця категорія здобувачів має право на повторне вивчення розділу чи предмету в цілому. За дозволом ректора здобувач може підвищити оцінку з дисципліни шляхом перескладання окремих тем розділів. Бали з дисципліни для здобувачів, які успішно виконали програму з дисципліни, також конвертуються кафедрою у традиційну чотирибальну шкалу за абсолютними критеріями як нижче наведено у наступній таблиці.

Оцінка за 200 бальною шкалою	Оцінка за чотирибальною (національною) шкалою
180–200	Відмінно
160–179	Добре
150–159	Добре
130–149	Задовільно
120–129	Задовільно
Менше 120	Незадовільно

Примітка 1. За рішенням вченої ради ВНЗ може встановити для оцінки «5» критерії 180-200 балів, для оцінки «4» — критерії 150-179 балів.

Примітка 2. При використанні інших багатобальних шкал застосовуються пропорційні критерії.

Примітка 3. Ці критерії також застосовуються при визначенні оцінки ОД за необхідності.

Оцінка ECTS у традиційну чотирибальну шкалу НЕ конвертується, оскільки шкала ECTS та чотирибальна шкала є незалежною.

Багатобальна та чотирибальна шкали характеризують фактичну успішність кожного здобувача із засвоєння навчальної дисципліни. Шкала ECTS є відносною, порівняльною, рейтинговою, яка встановлює належність здобувача до групи кращих чи гірших серед референтної групи однокурсників (факультет, спеціальність). Тому оцінка «А» за шкалою ECTS не може дорівнювати оцінці «відмінно», а оцінка «В» – оцінці «добре» тощо. Як правило, при конвертації з багатобальної шкали межі оцінок «А», «В», «С», «D», «E» за шкалою ECTS не співпадають з межами оцінок «5», «4», «3»

6. ПОЛІТИКА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Викладання дисципліни «Сучасні науково-практичні аспекти урології» здійснюється нормативним документом ІФНМУ щодо організації освітнього процесу - «Положення про організацію освітнього процесу здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії у Івано-Франківському національному

медичному університеті» (затверджений на засіданні Вченої ради ІФНМУ, протокол №1 від 29 січня 2019 р.).

Підставами для відрахування здобувача вищої освіти ступеня доктора філософії є: порушення строків виконання індивідуального навчального плану без поважних причин, передбачених законодавством; власне бажання; переведення до іншого закладу вищої освіти; порушення умов договору (контракту), укладеного між Університетом та особою, яка навчається, або фізичною (юридичною) особою, яка оплачує навчання; порушення вимог Статуту або Правил внутрішнього розпорядку Університету; інші випадки, передбачені законодавством. Ректор Університету відраховує здобувачів вищої освіти за погодженням з Студентським науковим товариством та Товариством молодих вчених Університету.

Здобувач вищої освіти доктора філософії має право на перерву у навчанні у зв'язку з обставинами, які унеможливають виконання освітньо-наукової програми (за станом здоров'я, сімейними обставинами тощо), а також в рамках реалізації права на академічну мобільність (Постанова Кабінету Міністрів України від 12.08.2015 р. № 579) на навчання чи стажування в освітніх і наукових установах (у тому числі іноземних держав). Рішення щодо надання в такому випадку академічної відпустки приймає Вчена рада Університету.

Перезарахування дисциплін (кредитів, результатів навчання) після стажування в рамках академічної мобільності відбувається у порядку, встановленому Постановою Кабінету Міністрів України від 12.08.2015 р. № 579 та Вченими радами закладів освіти.

Атестація здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії здійснюється кафедрою, за якою закріплений здобувач та здобувач. Стан готовності дисертації здобувача та здобувача до захисту визначається науковим керівником (або консенсусним рішенням двох керівників).

Здобувач повинен уникати будь-яких порушень академічної доброчесності. Здобувач повинен самостійно виконувати навчальні завдання, завдання поточного та підсумкового контролю навчання; посилатися на

джерела інформації у разі використання ідей, тверджень, відомостей; дотримуватися норм законодавства про авторське право; надавати достовірну інформацію про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності. Недопустимими є запізнення на практичні заняття, лекції та пропуски без поважних причин; користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими мобільними пристроями під час опитування чи виконання письмових завдань (якщо це не передбачено умовами завдання). Списування під час контрольних робіт заборонено (в т.ч. із використанням мобільних девайсів). Мобільні пристрої дозволяється використовувати лише під час онлайн тестування. Заохочується активність, ініціативність, творчий підхід.

7. ПЕРЕЛІК НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

7.1. Основна

1. Урологія: нац. підруч. для студентів вищ. мед. закл. IV рівня акредитації / [С.П. Пасечніков та ін.]; за ред. проф. С. П. Пасечнікова. - Вид. 3-тє, випр. і допов. - Вінниця: Нова Книга, 2019. - 423 с.

7.2. Додаткова

1. Степанов В.Н, Кадыров З.А.М. Атлас лапароскопических операций в урологии.М.: Миклош, 2001.
2. Бойко И.И., Стаховский Э.А. Математическая обработка данных медицинских исследований: Научное издание. К.: Вета –Прес, 2008. -232с.
3. Борисов И.А. Пиелонефрит и его лечение на современном этапе // Тер. Архив. - 1997. -№ 8. -С.49-54.
4. Возианов А.Ф. и соавт. Герминативные опухоли яичка. К., 1991.
5. Возіанов О.Ф., Дзюрак В.С. Літотрипсія в лікуванні сечокам'яної хвороби. Праці міжобласної науково- практичної конференції. - Дніпропетровськ, 1994. -8-15с.
6. Дзеранов Н.К., Бешлиев Д.А., Голованов С.А. и др. Резидуальные камни почек и их лечение//Урология. – 2003. -№1. –С.21-32.

7. Дзеранов Н.К., Яненко Э.К. Оперативное лечение коралловидного нефролитиаза // Урология. – 2004. -№1. –С. 34-38.
8. Дзеранов Н.К., Байбарин К.А. Современные подходы к оперативному лечению камней почек у пожилых людей // Урология. – 2004. -№3. –С. 58-65.
9. Довлатян А.А. Оперативное лечение осложненных форм коралловидного нефролитиаза // Урология. – 2002. -№4. –С. 23-31.
10. Есилевский Ю.М. Реография органов мочеполовой системы. М.: МЕДпресс-информ, 2004. -248с.
11. Имамвердиев С.Б., Мамедов Р.Н. Нефролитотомия в лечении тяжелых форм нефролитиаза // Урология. – 2003. -№4. –С. 41-48.
12. Кан Д.В. Руководство по акушерской и гинекологической урологии. - М.: Медицина, 1986. -478с.
13. Камни почек и мочеточников: Монография / А.С. Переверзев А.С. Росихин В.В., Иллюхин Ю.А., Ярославский В.Л.- Х.: С.А.М. – 2004. -224с.
14. Камышан И.С. и соавт. Туберкулез мочевых органов. - К.,1995.
15. Люлько А.В. Циститы. - К.: Здоров'я, 1992. -275с.
16. Люлько А.В. и соавт. Крипторхизм. -К.: Здоров'я, 1992. -247с.
17. Лопаткин Н.А., Аполлихин О.И., Козлов Р.С. Реком. ЕАУ 2007 по лечению больных с ИМП.
18. Нефрология. Учебное пособие для послевузовского образования. - М.: ГЭОТАР- Медиа, 2000. - 497с.
19. Нечипоренко Н.А., Кажина М.В., Спас В.В. Урогинекология. - Минск.: Вышэйшая школа, 2005. -387с.
20. Перепечай В.А., Димитриади С.Н. Лапароскопическая радикальная простатэктомия: модифицированная Брюссельская техника. - Ростов –на-Дону.: ООО Эверест, 2009. - 46с.
21. Переверзев О.С. Інфекції в урології: Монографія. - Х.: Факт, 2006. - 352 с.: іл.

22. Зеляк М.В., Білищук І.В. Сучасні погляди на проблему перекруту яєчка. Мат. з'їзду асоціації урологів України//Урологія. -2010. -Т .14, додаток. - С.184.
23. Переверзєв.Клінічна урогінекологія: Монографія. - Х.: Факт, 2000. -360с.: іл.
24. Переверзєв О.С., Петров С.Б. Опухоли мочевого пузыря: Монографія. - Х.: Факт, 2002. -303с.: ил.
25. Переверзєв А.С., Козлюк В.А. Симптомы нижних мочевых путей. -Х.: Факт, 2009. - 431с.: ил.
26. Переверзєв О.С. Клінічна урогінекологія: Монографія. - Х.: Факт, 2000. - 360с.: іл.
27. Мужское бесплодие /под. ред. Имшинецкой Л.П./ Сапсай В.И., Сапсай С.В., 2004. -178с.
28. Pettersson P. Открытие рентгеновских лучей / Общее руководство по радиологии / под ред. Petterson P./ Перевод на русский язык М.: НИКОМЕД,1996. -Гл. 1. - С. 1-13.
29. Капустин С.В., Оуен Р., Лиманов С.И. Ультразвуковое исследование в урологии и нефрологи. - Минск: Вышэйшая школа, 2007. -185 с.
30. Тареева Л.Е. (под. ред.) руков. для врачей. - М.: Медицина, 2000. - 485с.
31. Тиктинский О.Л., Калинина С.Н. Пиелонефриты. СПб.: МАПО Медиа-Пресс, 1996. -392с.
32. Тиктинский О.Л., Александров В.П. Мочекаменная болезнь. - СПб.: «Питер», 2000. - 384с.
33. Скрябин Г.Н., Александров В.П., Кореньков Д.Г., Назаров Т.Н. Циститы. - СПб.: «Питер» ,2006г.-120с.
34. Общее руководство по радиологии. Редактор Н. Petterson. Перевод на русский язык М.: НИКОМЕД,1996 в 2 Т.
35. Кармазановский Г.Г. Спиральная компьютерная томография: болюсное контрастное усиление. -М.: Издательский дом Видар-М, 2005. -376 с.
36. Аляев Ю.Г., Григорчук В.А., Гаджаева З.К. Расстройства мочеиспускания. - М.: Литтера, 2006. – 208с.

37. Аляев Ю.Г., Крапивин А.А. Резекция почки при раке. - М.: Медицина, 2001.
38. Аляев Ю.Г., Григорян В.А., Султанова Е.А., Строков А.В., Безруков Е.А. Гидронефроз. - М., 2002.
39. Камышан И.С. Руководство по туберкулезу урогенитальных органов. - К., Нічлава, 2003. -496с.
40. Мазо Е.Б. Кривобоков Г.Г. Гиперактивный мочевой пузырь. - М.: РГМУ, 2003.
41. Матвеев Б.М. Клиническая онкоурология. - М., 2003.
42. Русаков В.Й. Хирургия мочеиспускательного канала. - Ростов-на-Дону: Феникс, 1998. -342с.
43. Тиктинский О.Л., Александров В.П. Мочекаменная болезнь. - С.-Пб: Питер, 2000. - 384 с.
44. Урология по Дональду Смиту. Под ред. Э. Танаго и Дж. Маканинча / пер. с англ.- М.: Практика, 2005. - 819с.
45. Reynard, John; Brewster, Simon; Biers, Suzanne. Oxford Handbook of Urology, 1st Edition, Oxford University Press, 2006.

7.3. Інформаційні ресурси

1. <http://www.inurol.kiev.ua/>
2. <https://uroweb.org/>
3. <https://www.nccn.org/>
4. <https://www.auanet.org/>
5. <https://www.souu.org.ua/>
6. <http://urology.dma.dp.ua/>
7. <http://health-man.com.ua/>